

Slimnīca bija, ir un būs

VIKTORS
GOTFRIDSONS,
Kuldīgas
novada
Domes
priekšsēdētājs
1. vietnieks

Lai arī pēdējā laikā daudz rakstīts par Kuldīgas slimnīcu, par tās sliktu finansiālo stāvokli un investora atteikšanos, Kuldīgas novada iedzīvotājiem gribu pateikt, ka slimnīca Kuldīgā ir un būs. Turklāt pašvaldība un slimnīcas vadība darīs visu, lai tā nezaudētu savu labo slavu un būtu viena no labākajām valstī. Jā, šobrīd slimnīcai ir grūtības, taču tās ir atrisināmas. Slimnīca maksā valsts galvoto kredītu, lai arī valsts joprojām pilnā mērā neapmaksā neapliekamās palīdzības pacientu ārstēšanu. Šādi apstākļi noveduši pie tā, ka slimnīcai nav brīvu līdzekļu, lai atjaunotu un iegādātos jaunas iekārtas, lai personālam samaksātu cilvēku cienīgas algas, jo tas taču nav normāli, ka medmāsiņa slimnīcā par likmi saņem dažus latus vairāk par minimālo algu. Tāpēc, lai uzlabotu situāciju, tika meklēts investors, kurš diemžēl šobrīd ir atteicies. Taču pozitīvā vēsts ir tāda: šis investors vēl nav paspējis aizvērt durvis, kad pie tām jau klauvē nākamie interesenti – potenciālie investori. Tas nozīmē, ka interese par Kuldīgas slimnīcu ir. Un pašvaldība ir gatava iesaistīties slimnīcas finansiālās situācijas uzlabošanā, tādēļ tuvākajā laikā par to tiks pieņemti lēmumi. Ļoti ceru, ka visi deputāti atbildīgi iesaistīsies šo jautājumu risināšanā, nevis kārtējo reizi atturēsies vai balsos pret.

Vēl par ielām un ceļiem. Iestājies tas laiks, kad, ziemai atkāpjoties, arvien vairāk parādās bedres uz ielām un ceļiem, radot sajūtu, ka stāvoklis tiešām ir kritisks. Tā jau faktiski arī ir, jo neremontētie ielu un ceļu posmi ir uz sabrukšanas robežas. Zināmas cerības vieš fakts, ka jaunais satiksmes ministrs ir apņēmības pilns sakārtot ceļus. Es ļoti ceru, ka netiks aizmirstas arī pašvaldības, un pirmie signāli jau ir, jo pašvaldībām ielu un ceļu uzturēšanai papildus iedalīti 5 miljoni latu, no kuriem Kuldīgas novadam tiks 82,7 tūkstoši latu. Šo naudu centīsimies izmantot iespējami racionāli. Šobrīd neko vairāk par bedru aizlāpīšanu ar auksto asfaltu neļauj laika apstākļi, taču, tikko būs iespējams, mēģināsim sabrukušo ielu mūžu pagarināt ar šķembu un emulsijas virsmas apstrādes metodi. Esam jau izveidojuši sarakstu ar ielām, kurās šo metodi lietosim. Centīsimies darīt visu, lai vasaru Kuldīgā un novadā sagaidītu ar saremontētiem ceļiem un ielām.

ŠAJĀ NUMURĀ

Izsludināts konkurss „Darīsim paši”
> 2. lpp.

Lieldienās Kuldīgā uzriedēs dekoratīvā ābele
> 4. lpp.

Skolēnu panākumi olimpiādēs
> 6. lpp.

Kuldīgā – otrs zemākais apkures tarifs Latvijā

SIA „Kuldīgas siltumtīkli” darbinieki apkopojusi informāciju par vairākām būtiskām lietām, kas ietekmē siltuma rēķinu lielumu.

Pirmkārt, tas ir siltumenerģijas tarifs. Kuldīgas pilsētā Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas (SPRK) apstiprinātais siltumenerģijas tarifs ir 35 Ls/MWh plus PVN (iedzīvotājiem 12%, juridiskām personām 21%). Tas ir otrs zemākais apkures tarifs Latvijā!

Liela daļa iedzīvotāju izmanto iespēju veikt vasaras maksājumus par siltumu. Ja visi maksājumi veikti, tad tarifs ir pat 34 lati par megavattstundu. Šāds tarifs spēkā ir kopš 2009. gada, un, ņemot vērā pašreizējās degvielas un šķeldas cenas, tā izmaiņas nav plānotas.

Lai arī lielākajā daļā apkārtējo pilsētu, kurās kurina šķeldu, siltumenerģijas tarifi pēdējos divos gados ir pieauguši, mums ir izdevies tos noturēt esošajā līmenī, pateicoties koģenerācijas stacijas darbībai, jo daļu no ienākumiem tagad veido samaksa par elektroenerģiju. Koģenerācijas stacijas ienākumi nosedz kredīta maksājumus, un daļu varam novirzīt samaksai par šķeldu.

Otrkārt, rēķinu par siltumu ietekmē āra gaisa temperatūra. Pieredze rāda – jo zemāka gaisa temperatūra, jo iedzīvotājiem lielāks

Koģenerācijas stacija dod papildu līdzekļus, lai samaksātu par šķeldas iepirkumu katlumājai.

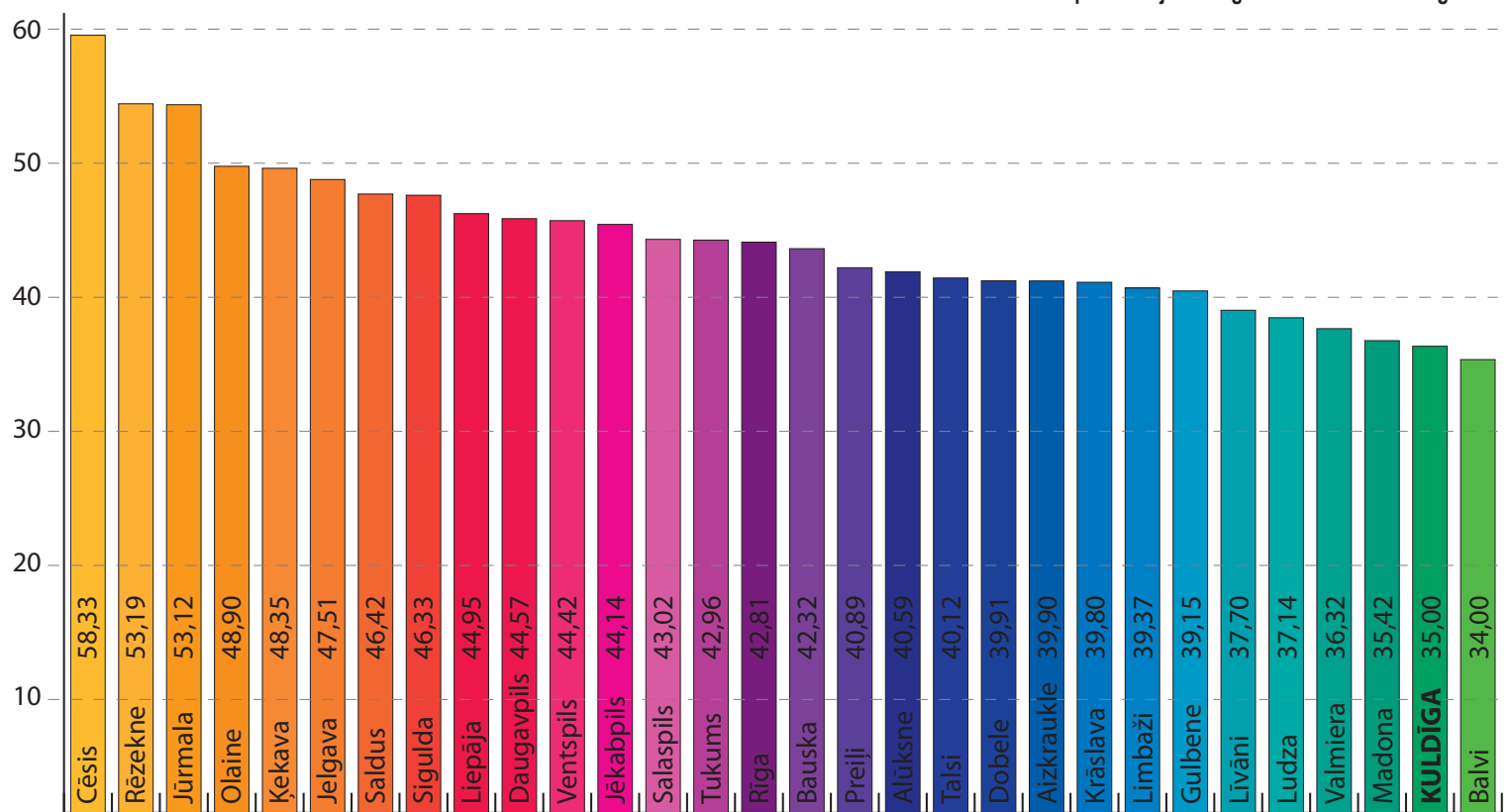
siltumenerģijas patēriņš. 2012./2013. gada ziemas mēneši bijuši mēreni – cits mazliet aukstāks, cits siltāks par normu.

Situācija ar parādniekiem ir līdzīga kā iepriekšējās apkures sezonās – ziemas mēnešos parādi ir pieauguši. Šobrīd parāds iedzīvotājiem par siltumenerģiju ir ap 180 tūkstošiem latu, tas ir par 10 tūkstošiem vairāk nekā iepriekšējā gada 1. martā.

ARTA ROBERTA
teksts un foto

Gads	Janv.	Febr.	Marts	Apr.	Okt.	Nov.	Dec.
2003	-5,1	-4,6	0,7	4	3,3	3,6	1,1
2004	-6,5	-2,4	0	5,3	7,6	1,3	2,2
2005	0,3	-4	-3,5	5,4	8,2	4	-1,3
2006	-4,5	-5	-3,2	5,3	8,2	4,2	5,3
2007	1,4	-6,3	4,5	5,2	7,6	2,3	2,3
2008	0,7	2,4	1,7	5,9	9,1	3,6	0,9
2009	-1,5	-3	0,2	6,5	3,4	5	-1,57
2010	-9,75	-3,46	0,37	7,01	4,9	2,2	-4,49
2011	-1,86	-6,51	0,744	7,34	8,16	4,77	1,97
2012	-2,51	-6,97	1,95	6,88	7,29	4,66	-3,92
2013	-4,44	-1,56					
Normatīvā temperatūra	-3,9	-3,8	-0,9	4,7	6,6	1,8	-1,6

Tabulā apkopotas vidējās āra gaisa temperatūras pa mēnešiem pēc Celsija Kuldīgā no 2003. līdz 2013. gadam.

Ls/MWh 2013. gada februārī

Tabulā apkopota informācija par 30 lielākajiem siltumenerģijas ražotājiem Latvijā un to noteiktajiem tarifiem.

Liendienās Kuldīgā uzziedēs dekoratīvā ābele

Kuldīgas novada pašvaldības māksliniece Inese Sulojeva kopā ar daudziem brīvprātīgajiem gatavo Lieldienu rotājumus, kas šogad krāšņos Kuldīgū.

Pirmo reizi skvērā, Pilsētas laukumā 2, uzziedēs 3,5 metrus augsta ābele. Tās karkass veidots metālcehā Kuldīgā, bet 600 ziedu izgatavošanā iesaistījušies bērni un jaunieši no Kuldīgas pirmsskolas izglītības iestādēm un skolām. Ziedi gatavoti no PET pudeļu apakšējās daļas. Savukārt lapas tapušas no zaļajām pudelēm, bet no polietilēna maisiņiem – pumpuri. Skaistais koks top SIA „Kuldīgas komunālie pakalpojumi” telpās.

Bērni un jaunieši akcijā „Uzziedi savai pilsētai” tika aicināti vākt plastmasas pudeles un izgatavot no tām ziedīņus. Pudeles bija jānogādā Kuldīgas novada Bērnu un jauniešu centrā. Atsaucība bija ļoti liela, kopā mācību iestādes atnesušas 4138 pudeles, no kā gatavot ābeļu ziedīņus. Paldies PII „Biķīte” grupiņām, kas savāca 793 pudeles, 5. grupiņa (skolotājas Iveta Svēte un Ina Nāckalne) – 273 pudeles. Īpašs paldies PII „Cīrutītis”, kuras devums 1060 pudeļu, visvairāk – grupiņai „Mazputniņš” (skolotājas Iveta Rubene un Daina Šēniņa) – 276 pudeles. PII „Ābelīte” akcijā savāca 367 pudeles, Kuldīgas 2. vidusskola – 198, Kuldīgas Centra vidusskola – 646, Kuldīgas pamatskola – 60, Kuldīgas Alternatīvā sākumskola – 302, Kuldīgas Mākslas un humanitāro zinību vidusskola – 128, Bērnu un jauniešu centra pulciņš „Kuldīgas daba un krāsas (skolotāja, šīs akcijas vadītāja Inga Zelcere) – 359, Z.A. Meierovica Kabiles pamatskola – 247, V.Plūdoņa Kuldīgas ģimnāzijas „Vides pulciņš” – 32.

„PET pudeles ir pateicīgs materiāls vides objektu radīšanā, jo tās nebojājas sniegā, lietū, vējā, saulē. Turklāt ar šo akciju tika veicināta bērnu un jauniešu interese un izpratne par PET pudeļu daudzveidīgo izmantošanu, tai skaitā pār-

Kuldīgas Bērnu un jauniešu centrā ābeļu ziedu gatavošanā aktīvi iesaistījās Signe Krūmiņa, Monta Geide, Diāna Hartmane un Elēna Akmane.

Māksliniece Inese Sulojeva ar baltu krāsu nopūstajiem ābeļu ziediem iekrāso vidiņus.

veidojot tās mākslas vides objektā „Ziedošā ābele”. Tādējādi šīm PET pudelēm tiek dots otrs mūžs,” stāsta akcijas organizatore I.Sulojeva.

Dekoratīvo koku – ābeli uz Liendienām rotās Pelču speciālās internātpamatskolas-attīstības centra bērnu gatavotās Lieldienu olas no koka.

Par godu Latvijas 95. gadadienai Kuldīgā iesaistās arī kustībā „Zaļākai Latvijai”, reģistrējot akciju „Uzziedi savai pilsētai!” speciāli izveidotajā kartē ekomedijā „Tīrai Latvijai”. Kuldīgas novada iedzīvotāji par šo akciju aicināti balsot tikai vienu dienu – 4. aprīlī adresē www.tirailatvijai.lv.

Sagaidot pavasari, Pilsētas laukuma astoņas liepiņas šogad tiks ietērtas krāsainās tapotās jaciņās, kuras darinājušas Jolanta Mediņa, Inta Leja, Bonija Lasmane, Madara Kārklīņa, Gunta Laizāne, Marta Rušmane, Elīna Iljina, Iveta Zvirbule, Dace Jansone, Liliņa Ose. Liepiņu ietērpšanai svētku rotā notapoti 160 m.

Lielās Lieldienu šūpoles šajā pavasarī būs divās vietās pilsētā – Pilsētas dārzā un estrādē.

Radošā darbnīca Kuldīgas pamatskolas 3. klasē – izgatavoti ābeles pumpuri no polietilēna maisiņiem.

Izrotāta būs arī Liepājas iela un Mucenieku – Aizputes ielas aplis pie veikala „Rimi”. Tajā izvietos

sniegpulkstenītes un lielas, dekoratīvas olas, kuras krāsojuši Kuldīgas mākslas skolas bērni.

ANITAS ZVINGULES teksts
INESES SULOJEVAS un
INGAS ZELCERES foto

„Cantus” iegūst Lielo balvu

Ar Lielo balvu no Jāzepa Vītola III Latvijas mūzikas skolu kora un ansambļu konkursa „Lai skan...” atgriezies koris „Cantus”, kura diriģentes ir Maruta Rozīte un Maruta Griģale, bet koncertmeistare Marta Ozoliņa.

Konkurss notika 9. martā Jāzepa Vītola Latvijas Mūzikas akadēmijā (JVLMA), un tajā piedalījās 38 kolektīvi no 30 Latvijas mūzikas skolām. Dalībnieki sacentās 6 kategorijās:

- A – kori ar konkursu pieredzi (šajā kategorijā startēja „Cantus”),
- B – kora dziedātāji no 10 gadiem,
- C – kora dziedātāji līdz 10 gadiem,
- E – zēnu kori,
- F – ansambļi ar dziedātājiem no 12 gadiem,
- F1 – ansambļi ar dziedātājiem līdz 12 gadiem.

Konkursu vērtēja kompetenta žūrija, kurā strādāja Dziesmu svēt-

ku virsdiriģenti Arvīds Platpers un Romāns Vanags, JVLMA Mūzikas skolotāju katedras lektore Irēna Nelsone un Ilze Vilde, JVLMA Senās mūzikas katedras asociētais profesors Guntars Prānis, Valmieras mūzikas skolas bērnu kora diriģente Irēna Zelča, Rīgas Jāzepa Mediņa 1. mūzikas skolas vokālā pedagoge Justīne Voitkeviča un Rīgas Franču liceja kora diriģents Jānis Veļičko. Konkursa idejas autore un galvenā koordinatore ir JVLMA Mūzikas skolotāju katedras vadītāja Liene Batņa.

Dalībniekiem katrā kategorijā bija jāizpilda viena obligātā un divas izvēles dziesmas. Bet uz konkursa finālu tika izvirzīts labākais koris no katras kategorijas.

Diriģente M.Rozīte atzina, ka ļoti svarīgi ir izvēlēties repertuāru, kurā koris var parādīt sevi gan mākslinieciski, gan tehniski pārliecinoši. „Cantus” izpildīja obligāto L.Garūtas dziesmu „Man dziesmiņa līdzī nāca”(autore vārds), atraktīvo P.Plakida dziesmu

„Vabolis” (O.Vācieša vārdi) un sarežģīto, bet pievilcīgo M.Einfeldes „Vilku dziesmiņu” (M.Čaklā vārdi). Finālā koris dziedāja vēl vienu P.Plakida dziesmu – „Papaģaiļi” (V.Ļūdēna vārdi).

Žūrijas vērtējums – „Cantus” izcēlies ar skaistu vokālo sniegumu, toņa daudzkrāsainību, niansētu frāzējumu un pārdomātu programmas izvēli. Jāatzīmē, ka arī Jāzepa Vītola I Latvijas mūzikas skolu kora un ansambļu konkursā „Lai skan...” 2009. gadā „Cantus” ieguva Zelta diplomu, bet II konkursā 2011. gadā nepiedalījās dziedātāju un diriģentes veselības problēmu dēļ.

Jautāju diriģentēm – kāds bija ceļš līdz šai uzvarai. Viņas atbildēja – grūts, jo koristi nepārtraukti slimojuši un līdz pēdējam brīdim īsti nebija zināms kora sastāvs. Vēl arī svarīgs apstāklis, ka citu mūzikas skolu koros dzied tikai kora klases audzēkņi, kuru pamatspecialitāte ir kora dziedāšana. Savukārt korī „Cantus” dzied visu

specialitāšu audzēknes – pianistes, stīdzinieces, pūtējas, akordeonistes. Tāpēc – neskatoties uz grūtībām, jo lielāks ir prieks par gūtajiem panākumiem.

VAIRAS LEITES teksts
LĪGAS JŪRMALĒS foto

Kuldīgā notiks Latvijas Mākslas akadēmijas glezniecības plenērs

Kuldīgas novada pašvaldība un Latvijas Mākslas akadēmija (LMA) 28. februārī noslēdza sadarbības līgumu par LMA glezniecības plenēru, kas Kuldīgā šogad notiks no 27. maija līdz 20. jūnijam.

Studenti glezno pilsētvides ainavas, arhitektūru un cilvēkus, skicēs un zīmējumos – mākslas darbos tiks atainoti jauno mākslinieku iespaidi par pilsētu un tās dzīvi.

Plenērā LMA studentiem varēs pievienoties Kuldīgas mākslas skolas 5. un 6. kursa audzēkņi. Akadēmija ir piedāvājusi meistarklasi glezniecībā arī pieaugušajiem. Studenti varēs izmantot Kuldīgas mākslas skolas grafikas darbnīcu, kas aprīkota ar mūsdienīgām iekārtām.

No 21. jūnija līdz 20. jūlijam Kuldīgā būs plenērā tapušo darbu izstāde. Savukārt šo mākslas darbu tirdziņš notiks pilsētas svētkos „Dzīres Kuldīgā” 20. jūlijā.

Kuldīgas novada pašvaldība mērķtiecīgi atbalsta mākslas un

Līgumu paraksta Kuldīgas novada Domes priekšsēdētāja Inga Bērziņa, bet Latvijas Mākslas akadēmiju pārstāv Raimonds Kalējs, lektors un Glezniecības katedras asistents.

kultūras norišu klātbūtni, jo radošā atmosfēra palīdz lauzt ierasto domāšanas veidu un bagātina sabiedrību. Māksla un kultūra ir Kuldīgas izaugsmes neatņemama sastāvdaļa. Šogad pašvaldībā sākts projekts Kuldīgas mākslinieku rezidences izveidei. Projektam līdzās sadarbībai ar LMA un profesionālajiem

māksliniekiem vizuālajā mākslā ir arī ekonomisks pamatojums. Darbības programma paredz atjaunot 1970. – 1980. gadu tradīciju, kad ar nosaukumu „Kuldīgas dizains” pilsēta pulcēja māksliniekus praktisku vajadzību risināšanai – tika izstrādāti vides objekti, parku plānojumi, autobusu pieturzīmes, bēr-

nu rotaļu laukumi u.c. Objektus izgatavoja vietējie ražotāji. Šo tradīciju, iesaistot pilsētas meistarus, rezidence plāno atjaunot. Mākslinieku aicinās arī tikties ar sabiedrību, rīkojot meistarklases mākslā, atvērto durvju dienas darbnīcās, izstādes.

LMA studentu vasaras plenērs Kuldīgā pirmo reizi notika 2010. ga-

dā, lai „atdzīvīnātu” vecās Kuldīgas slimnīcas ēku O.Kalpaka ielā 1. Jaunie mākslinieki, kas pārstāvēja dažādas LMA nodaļas un kursus, izmantoja atšķirīgus mākslinieciskos līdzekļus, lai interpretētu iespaidus par kādreizējo slimnīcas ķirurģijas nodaļas ēku.

2011. gadā Kuldīgā notika vairāki starptautiski pasākumi. Sadarbībā ar LMA notika plenērs, kurā tika izstrādātas dizaina skices industriālā mantojuma muzejam, ko pašvaldība veidos vecajā autoostas ēkā, Stacijas ielā 2. Norisinājās radošā fotodarbnīca „Dokumentālā fotoeseja: stāsti no Kuldīgas”, kuru vadīja pieredzējuši eksperti no žurnāla „National Geographic”. Kuldīgā notika arī Starptautiskā fotogrāfijas vasaras skola simts fotogrāfiem no visas pasaules.

2012. gadā Kuldīgā atkal notika profesionāļu aprindās par Eiropā labāko dēvētā fotogrāfijas vasaras skola. Kultūras ministrijā parakstīts nodomu protokols par sadarbību mākslinieku rezidences izveidei Kuldīgā.

ANITAS ZVINGULES teksts un foto

Tradicionālā apģērba nozīme mūsdienās

Ņemot vērā pieaugošo sabiedrības interesi par tautas tērpa darināšanu un valkāšanas tradīcijām, Kuldīgas novada muzejs 1. martā organizēja seminārnodarbību „Kuldīgas apkārtnes tautas tērpa mazāk zināmie aspekti”.

Seminārā ar savām zināšanām dalījās LU Latvijas Vēstures institūta etnoloģijas nodaļas vadošā pētniece Dr. hist. Anete Karlsona.

Pētniece stāstīja gan par Kuldīgas puses villainēm un to, kādas bijušas to darināšanas īpatnības, gan arī daudz tika runāts par tautas tērpu, tā saistību ar Dziesmu svētku

tradīcijām un tajos notiekošajām tērpu skatēm.

Pētniecei tuva tēma ir jostas un prievītes, tādēļ vērtīgas bija atziņas tieši par jostu valkāšanu pie Kuldīgas tērpa. Diemžēl austās jostas mūsu pusē vairs nevalkāja jau 19. gs. Jostas, tai skaitā arī Kuldīgas jostas, ir kalpojušas kā rakstzīmes (rakstu paraugi). Pastāv uzskats, ka no jostām raksti ir noskatīti – gan rotājot greznās villaines, gan adot zeķes.

Kuldīgas puses villaini no citu novadu villainēm var atšķirt ar to, ka tai ir raksturīga apaļā eģe (audummala), kas saglabājusies no dzelzs laikmeta. Pētot, kā Kurzemē

villaines attīstījās vēlākos laikos, var izsekot, kā šī apaļā eģe pamazām izzūd. Lielā mērā arī Kuldīgas apkārtnes tautas tērpa attīstību un valkāšanas tradīcijas ir ietekmējusi eiropēiskā mode un tās tendences. Tādēļ arī savdabīgi secinājumi, kas būtu pētījuma vērti, kā ampīra laika mode ir ietekmējusi latviešu tradicionālo apģērbu.

Semināra dalībniekiem bija iespēja iesaistīties diskusijās, kuras izvērtās interesantās sarunās ar pētnieci par krāsošanu ar augu krāsvielām. Diskusijās tika dots neliels ieskats teorijā, no kuriem augiem kādas krāsas iegūstamas. Ņemot vērā to, ka tradicionālais

apģērbs ir viens no mūsu lokālās identitātes veidotājiem, sarunas ar pētniekiem ir vajadzīgas, lai vēl vairāk nostiprinātu atziņu, kādas bagātības glabā muzeju krātuves, un saprastu, cik svarīgi ir to visu saglabāt nākamajām paaudzēm.

Pasākums bija apmeklēts kuplā skaitā, par to priecējās gan Kuldīgas novada muzejs, gan semināra vadītāja A.Karlsona. Semināra apmeklētāji bija ne tikai no Kuldīgas novada, bet arī no citām pilsētām – Liepājas, Alsungas, Rīgas, Kandavas.

MONTAS BALABKAS teksts

„Māksla nodzīvot kopā tik ilgus gadus – tā ir Dieva dāvana”

Īra un Arvids Širmaheri 50. kāzu jubileju svinēja 2012. gada 30. jūnijā, taču 4. martā pāris viesojās Kuldīgas novada Domē, lai saņemtu laba vēlējumus arī no novada Domes priekšsēdētājas Ingas Bērziņas.

Īras kundze dzimusi Ventpils novada Popes pagastā, lauku mājā, kura tagad kļuvusi par dinastijas mājām. Tās savulaik cēlis Īras kundzes tēvs. Savukārt Arvida kungs ir kuldīdznieks.

Kad Īras kundzei sākusies skolas prakse, viņa nokļuvusi Kuldīgā. Strādājusi ēdnīcā „Paparde” par pavāri, vēlāk par šefpavāri jaunatvērtajā restorānā „Venta”. Smags darbs, lieli banketi, daudz saviesīgu pasākumu – tāda bijusi ikdiena.

Arvida kungs darba gaitas iesācis vēl kā puika toreizējā sērkokļu fabrikā „Vulkāns”, vēlāk strādājis „Lauktechnikā”, ar panākumiem ak-

tīvi spēlējis novusu, izcīnot daudz medaļu.

Viņu enerģija un dzīves spars bija tas, kas liktenīgi abus savedis kopā kādā kultūras nama ballē. „Arvids dikti skaisti dejoja, bet tajā laikā jau „stilot” neļāva, jo foto varēja nonākt pilsētas vitrīnā kā pie kauna staba,” saka Īras kundze.

1962. gada 30. jūnijā 23 gadu vecumā abi sarakstījās Kuldīgas dzimtsarakstu nodaļā. „Kāzas divas dienas svinējām Popē lauku stilā, ar muzikantiem, dančiem. Bija daudz viesu,” atceras jubilāri. Taču pēc kāzām Arvidu uzreiz iesauca armijā.

Abu laulībā dzimusi meita Santa, kura vecākiem dāvājusi mazmeitu Kristīni. Par Kristīni Īra un Arvids runā ar lielu lepnumu. Visu ģimeni vieno mīlestība pret kustību un deju – tas ir gēnos gan meitai, gan mazmeitai. Arvids savulaik bijis tautas deju dejuotājs, bet Īra –

Zeltkāznieki Īra un Arvids Širmaheri marta sākumā viesojās Kuldīgas novada Domē.

mākslas vingrotāja.

Savos gados zeltkāznieki joprojām aktīvi darbojas lauku mājās – ikdienā gatavo ēst, rūpējas par piemājas dārziņu, bet rudenos sēno un ogo.

Īras un Arvida zelta kāzu jubileju svinēja visa ģimene, jo tas bija iemesls, lai radi atkal satiktos. Visiem tika izsūtīti ielūgumi. „Mums bija kārtīgas lauku svinības, māja pilna ar viesiem,” saka meita Santa

un ar smaidu nopūšas: „Tā ir Dieva dāvana – nodzīvot kopā tik ilgus gadus!”

SIGNETAS REIMANES teksts
ILZES DAMBĪTES-DAMBERGAS foto

